

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 161

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60^ο έτος
22 Μαΐου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 161/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 161/02

Υπόθεση C-72/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνδέσεως) της 28ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) — The Queen, κατόπιν αιτήσεως των: PJSC Rosneft Oil Company, πρώην OJSC Rosneft Oil Company κατά Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority [Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία — Διατάξεις της αποφάσεως 2014/512/ΚΕΠΠΑ και του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 — Κύρος — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Συμφωνία εταιρικής σχέσεως ΕΕ-Ρωσίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφούς νομοθετικής προβλέψεως των ποινών — Πρόσβαση στην αγορά κεφαλαίων — Χρηματοδοτική βοήθεια — Διεθνή αποθετήρια έγγραφα (Global Depository Receipts) — Πετρελαϊκός τομέας — Αίτημα ερμηνείας των όρων «σχιστολιθικό» και «ύδατα με βάθος μεγαλύτερο των 150 μέτρων» — Απαράδεκτο]

2

EL

2017/C 161/03	Υπόθεση C-652/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgericht Darmstadt (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Furkan Tekdemir, νομίμως εκπροσωπούμενος από την Derya Tekdemir και τον Nedim Tekdemir κατά Kreis Bergstraße (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τουρκίας — Απόφαση 1/80 — Άρθρο 13 — Ρήτρα standstill — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Ενδεχόμενη ύπαρξη επιτακτικού λόγου γενικού συμφέροντος ο οποίος δικαιολογεί νέους περιορισμούς — Αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών — Υποχρέωση των ηλικίας κάτω των 16 ετών υπηκόων τρίτων κρατών να κατέχουν άδεια διαμονής — Αναλογικότητα)	3
2017/C 161/04	Υπόθεση C-146/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2017 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verband Sozialer Wettbewerb eV κατά DHL Paket GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Διαφήμιση που περιέχεται σε έντυπο — Παράλειψη ουσιωδών πληροφοριών — Πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές μέσω του δικτυακού τόπου διά του οποίου πραγματοποιείται η διανομή των οικείων προϊόντων — Προϊόντα που πωλούνται από τον δημοσιεύσαντα τη διαφημιστική καταχώριση ή από τρίτους)	4
2017/C 161/05	Υπόθεση C-315/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2017 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — József Lingurár κατά Miniszterelnökséget vezető miniszter (Προδικαστική παραπομπή — Κοινή γεωργική πολιτική — Χρηματοδότηση από το ΕΓΤΑΑ — Ενίσχυση για την αγροτική ανάπτυξη — Ενισχύσεις Natura 2000 — Δικαίωμα επί της ενισχύσεως περιοριζόμενο στους ιδιώτες — Δασική έκταση ανήκουσα εν μέρει στο Δημόσιο)	4
2017/C 161/06	Υπόθεση C-335/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2017 [αίτηση του Općinski sud u Velikoj Gorici (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VG Čistoća d.o.o. κατά Đuro Vladika, Ljubica Vladika (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Οδηγία 2008/98/ΕΚ — Κάλυψη του κόστους διαχειρίσεως των αποβλήτων — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Έννοια των «κατόχων αποβλήτων» — Χρέωση για τη διαχείριση των αποβλήτων — Ειδικό τέλος προοριζόμενο προς χρηματοδότηση επενδύσεων κεφαλαίου)	5
2017/C 161/07	Υπόθεση C-686/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Δεκεμβρίου 2016 η Meissen Keramik GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρo τμήμα) στις 18 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-776/15, Meissen Keramik GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	6
2017/C 161/08	Υπόθεση C-19/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Πολωνία) στις 17 Ιανουαρίου 2017 — Skarb Państwa — Wojewoda Dolnośląski κατά Gmina Trzebnica	6
2017/C 161/09	Υπόθεση C-30/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 20 Ιανουαρίου 2017 — Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu κατά Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu	7
2017/C 161/10	Υπόθεση C-66/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Πολωνία) στις 7 Φεβρουαρίου 2017 — Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś κατά DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG	8
2017/C 161/11	Υπόθεση C-81/17: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Suceava (Ρουμανία) στις 14 Φεβρουαρίου 2017 — Zabrus Siret SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava	8
2017/C 161/12	Υπόθεση C-95/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2017 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-112/13, Mondelez UK Holdings & Services Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	9

2017/C 161/13	Υπόθεση C-103/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 27 Φεβρουαρίου 2017 — Messier France SAS, διάδοχος της Praxair κατά Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer	10
2017/C 161/14	Υπόθεση C-107/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 3 Μαρτίου 2017 — UAB «Aviabaltika» κατά BAB Ūkio bankas	11
2017/C 161/15	Υπόθεση C-108/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 3 Μαρτίου 2017 — UAB «Enteco Baltic» κατά Muitinės departamentą prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	12
2017/C 161/16	Υπόθεση C-109/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Ισπανία) στις 3 Μαρτίου 2017 — Bankia S.A. κατά Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán και María Concepción Marí Merino	13
2017/C 161/17	Υπόθεση C-129/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 13 Μαρτίου 2017 — Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd και Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV κατά Duma Forklifts NV και G.S. International BVBA	14
2017/C 161/18	Υπόθεση C-150/17 P: Αναίρεση που η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άσκησε στις 24 Μαρτίου 2017 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) την 1η Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-479/14, Kendrion κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης	14
2017/C 161/19	Υπόθεση C-151/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 24 Μαρτίου 2017 — Swedish Match AB v Secretary of State for Health	15
2017/C 161/20	Υπόθεση C-170/17: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	16
2017/C 161/21	Υπόθεση C-174/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Απριλίου 2017 η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-40/15, ASPLA και Armando Álvarez κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης	16
2017/C 161/22	Υπόθεση C-167/15: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2017 [αίτηση του Tribunale civile di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri	17
2017/C 161/23	Υπόθεση C-136/16: Διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA κατά Banco Santander Totta SA	17
2017/C 161/24	Υπόθεση C-229/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. κατά João Carlos Lombo Silva Cordeiro	18
2017/C 161/25	Υπόθεση C-511/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, παρεμβαίνουσα: Γαλλική Δημοκρατία	18

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 161/26	Υπόθεση T-422/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — CPME κ.λπ. κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) (PET) καταγωγής Ινδίας, Ταϊλάνδης και Ταϊβάν — Επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων — Πρόταση της Επιτροπής για ανανέωση των εν λόγω μέτρων — Απόφαση του Συμβουλίου να περατώσει τη διαδικασία επανεξέτασης χωρίς να επιβάλει τα μέτρα αυτά — Προσφυγή ακύρωσης — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Πιθανότητα να επαναληφθεί σημαντική ζημία — Άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009 — Συμφέρον της Ένωσης — Πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αγωγή αποζημίωσης]	19
2017/C 161/27	Υπόθεση T-219/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Θαλάσσιες μεταφορές — Αντιστάθμιση για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Αύξηση κεφαλαίου — Απόφαση με την οποία οι ενισχύσεις κρίθηκαν ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά και διατάχθηκε η ανάκτησή τους — Θέση της δικαιούχου επιχειρήσεως υπό εκκαθάριση — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος — Δεν συντρέχει λόγος καταργήσεως της δίκης — Έννοια της ενισχύσεως — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Νομικό σφάλμα — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Απόφαση 2011/21/ΕΕ — Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων — Πλαίσιο της Ένωσης που ισχύει για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Απόφαση Altmärk)	20
2017/C 161/28	Υπόθεση T-220/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Saremar κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Θαλάσσιες μεταφορές — Αντιστάθμιση για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Αύξηση κεφαλαίου — Απόφαση με την οποία οι ενισχύσεις κρίνονται ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή τους — Θέση της προσφεύγουσας υπό εκκαθάριση — Ικανότητα προς το είναι διάδικον — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος — Δεν συντρέχει λόγος καταργήσεως της δίκης — Έννοια της ενισχύσεως — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Νομικό σφάλμα — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Απόφαση 2011/21/ΕΕ — Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων — Πλαίσιο της Ένωσης που ισχύει για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Απόφαση Altmärk)	21
2017/C 161/29	Υπόθεση T-361/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — HB κ.λπ. κατά Επιτροπής [Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών — Προστασία των άστεγων και αδέσποτων ζώων — Ψυχολογικές επιπτώσεις στους ενήλικες και στα παιδιά — Άρνηση καταχώρισης — Πρόδηλη έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011]	21
2017/C 161/30	Υπόθεση T-35/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Alkarim for Trade and Industry κατά Συμβουλίου (Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης)	22
2017/C 161/31	Υπόθεση T-344/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — Γαλλία κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα τα οποία διαβιβάστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34/ΕΚ — Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος — Παροχή πρόσβασης — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των δικαστικών διαδικασιών — Εξαίρεση σχετική με την προστασία του σκοπού επιδιώκτης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου — Προηγούμενη συγκατάθεση του κράτους μέλους]	23
2017/C 161/32	Υπόθεση T-367/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — Renfe-Operadora κατά EUIPO (ΑΕ) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΑΕΕ — Κήρυξη μερικής ακυρότητας — Προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών σε διαφορετική γλώσσα από τη γλώσσα διαδικασίας — Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Καθήκον επιμέλειας)	23

2017/C 161/33	Υπόθεση T-594/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Metabolic Balance Holding κατά EUIPO (Metabolic Balance) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Metabolic Balance — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	24
2017/C 161/34	Υπόθεση T-621/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — Tractel Greifzug κατά EUIPO — Shenxi Machinery (Σχήμα μηχανοκίνητου βαρούλκου) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Τριδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα μηχανοκίνητου βαρούλκου — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', περίπτωση ii, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 207/2009]	25
2017/C 161/35	Υπόθεση T-39/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Nanu-Nana Joachim Hoerr κατά EUIPO — Fink (NANA FINK) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα NANA FINK — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NANA — Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έκταση του ελέγχου που οφείλει να ασκήσει το τμήμα προσφυγών — Υποχρέωση αποφάνσεως επί του συνόλου της προσφυγής)	25
2017/C 161/36	Υπόθεση T-49/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Azanta κατά EUIPO — Novartis (NIMORAL) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης NIMORAL — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NEORAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	26
2017/C 161/37	Υπόθεση T-178/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Policolor κατά EUIPO — CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Policolor — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ProfiColor — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	27
2017/C 161/38	Υπόθεση T-219/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Aldi κατά EUIPO (ViSAGE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ViSAGE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	27
2017/C 161/39	Υπόθεση T-238/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Scouring Environment [Ρήτρα διατησίας — Συμφωνία επιχορήγησης που συνήφθη στο πλαίσιο του εβδομού προγράμματος-πλαίσου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Μη εκτέλεση της συμβάσεως — Επιστροφή των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι υπερημερίας — Ερήμην διαδικασία]	28
2017/C 161/40	Υπόθεση T-291/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — Anta (China) κατά EUIPO (Αναπαράσταση δύο σχεδιασμένων γραμμών) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά δύο σχεδιασμένες γραμμές — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	28
2017/C 161/41	Υπόθεση T-348/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA (Ρήτρα διατησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Σύμβαση Minatran — Επιλέξιμες δαπάνες — Ερήμην διαδικασία)	29
2017/C 161/42	Υπόθεση T-407/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2017 — Banco Popular Español κατά EUIPO — Pledgeling (p) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισης — Κατάργηση της δίκης]	30

2017/C 161/43	Υπόθεση T-170/17: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2017 — RW κατά Επιτροπής	30
2017/C 161/44	Υπόθεση T-173/17: Προσφυγή της 16ης Μαρτίου 2017 — TestBioTech κατά Επιτροπής	31
2017/C 161/45	Υπόθεση T-180/17: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2017 — EM Research Organization κατά EUIPO — Christoph Fischer κ.λπ. (ΕΜ)	32
2017/C 161/46	Υπόθεση T-182/17: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2017 — Novartis κατά EUIPO — Chiesi Farmaceutici (AKANTO)	32
2017/C 161/47	Υπόθεση T-184/17: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2017 — Leifheit κατά EUIPO (απεικόνιση τεσσάρων πράσινων τετραγώνων)	33
2017/C 161/48	Υπόθεση T-185/17: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2017 — PlasticsEurope κατά ECHA	34
2017/C 161/49	Υπόθεση T-186/17: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2017 — Unipreus κατά EUIPO — Wallapop (wallapop)	34
2017/C 161/50	Υπόθεση T-187/17: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2017 — Bernard Krone Holding κατά EUIPO (Mega Liner)	35
2017/C 161/51	Υπόθεση T-188/17: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2017 — Bernard Krone Holding κατά EUIPO (Coil Liner)	36
2017/C 161/52	Υπόθεση T-193/17: Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2017 — CeramTec κατά EUIPO — C5 Medical Werks (Απεικόνιση σφαίρας ισχίου)	37
2017/C 161/53	Υπόθεση T-194/17: Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2017 — CeramTec κατά EUIPO — C5 Medical Werks (Απεικόνιση σφαίρας ισχίου)	37
2017/C 161/54	Υπόθεση T-199/17: Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2017 — QD κατά EUIPO	38
2017/C 161/55	Υπόθεση T-204/17: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2017 — Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) κατά Επιτροπής	39
2017/C 161/56	Υπόθεση T-205/17: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2017 — SSP Europe κατά EUIPO (SECURE DATA SPACE)	40
2017/C 161/57	Υπόθεση T-210/17: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2017 — International Gaming Projects κατά EUIPO — Zitro IP (TRIPLE TURBO)	40

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 161/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 151 της 15.5.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 144 της 8.5.2017

EE C 129 της 24.4.2017

EE C 121 της 18.4.2017

EE C 112 της 10.4.2017

EE C 104 της 3.4.2017

EE C 95 της 27.3.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) — The Queen, κατόπιν αιτήσεως των: PJSC Rosneft Oil Company, πρώην OJSC Rosneft Oil Company κατά Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Υπόθεση C-72/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία — Διατάξεις της αποφάσεως 2014/512/ΚΕΠΠΑ και του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 — Κύρος — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Συμφωνία εταιρικής σχέσεως ΕΕ-Ρωσίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφούς νομοθετικής προβλέψεως των ποινών — Πρόσβαση στην αγορά κεφαλαίων — Χρηματοδοτική βοήθεια — Διεθνή αποθετήρια έγγραφα (Global Depositary Receipts) — Πετρελαϊκός τομέας — Αίτημα ερμηνείας των όρων «σχιστολιθικό» και «ύδατα με βάθος μεγαλύτερο των 150 μέτρων» — Απαράδεκτο]

(2017/C 161/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως των: PJSC Rosneft Oil Company, πρώην OJSC Rosneft Oil Company

κατά

Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 19, 24 και 40 ΣΕΕ, το άρθρο 275 ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να αποφανθεί προδικαστικώς, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, επί του κύρους πράξεως εκδοθείσας βάσει των σχετικών με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) διατάξεων, όπως είναι η απόφαση 2014/512/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2014/872/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2014, υπό τον όρο ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά είτε τον έλεγχο της τηρήσεως του άρθρου 40 ΣΕΕ από την απόφαση αυτή είτε τον έλεγχο της νομιμότητας των περιοριστικών μέτρων κατά φυσικών ή νομικών προσώπων.
- 2) Από την εξέταση του δεύτερου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχεία β' έως δ', και παράγραφος 3, του άρθρου 7 και του παραρτήματος III της αποφάσεως 2014/512, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2014/872, ή των άρθρων 3 και 3α, του άρθρου 4, παράγραφοι 3 και 4, του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχεία β' έως δ', και παράγραφος 3, του άρθρου 11, καθώς και των παραρτημάτων II και VI του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1290/2014 του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2014.

Οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφούς νομοθετικής προβλέψεως των ποινών (*nulla poena sine lege certa*) έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν τη δυνατότητα κράτους μέλους να επιβάλλει ποινικές κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού 833/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1290/2014, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, αυτού, πριν διευκρινιστεί επαρκώς από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων και, συνακόλουθα, των συναφών ποινικών κυρώσεων.

- 3) Η φράση «χρηματοδοτική βοήθεια» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 833/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1290/2014, έχει την έννοια ότι δεν περιλαμβάνει τη διεκπεραίωση πληρωμών, αυτή καθαυτήν, από τράπεζα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό.
- 4) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 833/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1290/2014, έχει την έννοια ότι απαγορεύει την έκδοση, από τις 12 Σεπτεμβρίου 2014, διεθνών αποθετηρίων εγγράφων (*Global Depositary Receipts*) δυνάμει συμβάσεως παρακαταθήκης με μια από τις οντότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα VI του κανονισμού 833/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1290/2014, εφόσον τα έγγραφα αυτά ενσωματώνουν μετοχές μιας εκ των εν λόγω οντοτήτων εκδοθείσες πριν από την ως άνω ημερομηνία.

(¹) EE C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgericht Darmstadt (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Furkan Tekdemir, νομίμως εκπροσωπούμενος από την Derya Tekdemir και τον Nedim Tekdemir κατά Kreis Bergstraße

(Υπόθεση C-652/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τουρκίας — Απόφαση 1/80 — Άρθρο 13 — Ρήτρα *standstill* — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Ενδεχόμενη ύπαρξη επιτακτικού λόγου γενικού συμφέροντος ο οποίος δικαιολογεί νέους περιορισμούς — Αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών — Υποχρέωση των ηλικίας κάτω των 16 ετών υπηκόων τρίτων κρατών να κατέχουν άδεια διαμονής — Αναλογικότητα)

(2017/C 161/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Darmstadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Furkan Tekdemir, νομίμως εκπροσωπούμενος από την Derya Tekdemir και τον Nedim Tekdemir

κατά

Kreis Bergstraße

Διατακτικό

Το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, που επισυνάφθηκε στη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, έχει την έννοια ότι ο σκοπός που άπτεται της αποτελεσματικής διαχείρισεως των μεταναστευτικών ροών μπορεί να συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος δυνάμενο να δικαιολογήσει εθνικό μέτρο, θεσπισθέν κατόπιν της θέσεως σε ισχύ της αποφάσεως αυτής στο οικείο κράτος μέλος, βάσει του οποίου επιβάλλεται στους ηλικίας κάτω των 16 ετών υπηκόους τρίτων κρατών η υποχρέωση να διαθέτουν άδεια διαμονής για την είσοδο και τη διαμονή στο κράτος μέλος αυτό.

Ωστόσο, ένα τέτοιο μέτρο είναι δυσανάλογο σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό καθόσον οι όροι εφαρμογής του όσον αφορά τα τέκνα τα οποία είναι υπήκοοι τρίτου κράτους, έχουν γεννηθεί στο οικείο κράτος μέλος και των οποίων ένας εκ των γονέων τους είναι Τούρκος εργαζόμενος που διαμένει νομίμως στο κράτος μέλος αυτό, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του προσφεύγοντος της κύριας δίκης, υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

(¹) EE C 118 της 4.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2017 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verband Sozialer Wettbewerb eV κατά DHL Paket GmbH

(Υπόθεση C-146/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Διαφήμιση που περιέχεται σε έντυπο — Παράλειψη ουσιωδών πληροφοριών — Πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές μέσω του δικτυακού τόπου διά του οποίου πραγματοποιείται η διανομή των οικείων προϊόντων — Προϊόντα που πωλούνται από τον δημοσιεύσαντα τη διαφημιστική καταχώριση ή από τρίτους)

(2017/C 161/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Verband Sozialer Wettbewerb eV

κατά

DHL Paket GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι διαφημιστική καταχώριση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία εμπίπτει στην κατά την ως άνω οδηγία έννοια της «προσκλήσεως για αγορά», μπορεί να εκπληρώνει την προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή υποχρέωση ενημερώσεως. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αφενός, αν οι υφιστάμενοι στο διαφημιστικό κείμενο περιορισμοί χώρου δικαιολογούν το να είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες σχετικά με τον προμηθευτή αποκλειστικώς στη διαδικτυακή πλατφόρμα πωλήσεων και, αφετέρου, ενδεχομένως, αν οι απαιτούμενες από το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχεία β', της εν λόγω οδηγίας πληροφορίες σχετικά με τη διαδικτυακή πλατφόρμα πωλήσεων γνωστοποιούνται με απλό και γρήγορο τρόπο.

⁽¹⁾ EE C 243 της 4.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2017 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — József Lingurár κατά Miniszterelnökséget vezető miniszter

(Υπόθεση C-315/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινή γεωργική πολιτική — Χρηματοδότηση από το ΕΓΤΑΑ — Ενίσχυση για την αγροτική ανάπτυξη — Ενισχύσεις Natura 2000 — Δικαίωμα επί της ενισχύσεως περιοριζόμενο στους ιδιώτες — Δασική έκταση ανήκουσα εν μέρει στο Δημόσιο)

(2017/C 161/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Kúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

József Lingurár

κατά

Miniszterelnökséget vezető miniszter

Διατακτικό

Το άρθρο 42, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), έχει την έννοια ότι, όταν δασική έκταση επιλέξιμη για την ενίσχυση Natura 2000 ανήκει εν μέρει στο Δημόσιο και εν μέρει σε ιδιώτη, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η σχέση μεταξύ της επιφάνειας της εκτάσεως αυτής η οποία ανήκει στο Δημόσιο και αυτής η οποία ανήκει στον ιδιώτη για τον υπολογισμό του ύψους της ενισχύσεως που πρέπει να καταβληθεί στον ιδιώτη.

(¹) EE C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2017 [αίτηση του Općinski sud u Velikoj Gorici (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VG Čistoća d.o.o. κατά Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Υπόθεση C-335/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Οδηγία 2008/98/ΕΚ — Κάλυψη του κόστους διαχείρισεως των αποβλήτων — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Έννοια των «κατόχων αποβλήτων» — Χρέωση για τη διαχείριση των αποβλήτων — Ειδικό τέλος προοριζόμενο προς χρηματοδότηση επενδύσεων κεφαλαίου)

(2017/C 161/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Općinski sud u Velikoj Gorici

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VG Čistoća d.o.o.

κατά

Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Διατακτικό

Το άρθρο 14 και το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, έχουν την έννοια ότι, στο παρόν στάδιο εξελίξεως του δικαίου της Ένωσης, δεν αποκλείουν εθνική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει για τη χρηματοδότηση υπηρεσίας διαχείρισεως και διαθέσεως αστικών αποβλήτων χρέωση υπολογιζόμενη με βάση την εκτίμηση του παραγόμενου από τους χρήστες της υπηρεσίας αυτής όγκου αποβλήτων και όχι με βάση την ποσότητα αποβλήτων που αυτοί πράγματι παρήγαγαν και παρέδωσαν, καθώς και την καταβολή από τους χρήστες, λόγω της ιδιότητάς τους ως κατόχων αποβλήτων, πρόσθετου τέλους, το προϊόν του οποίου αποσκοπεί στη χρηματοδότηση επενδύσεων κεφαλαίου που είναι αναγκαίες για την επεξεργασία των αποβλήτων, περιλαμβανομένης της ανακυκλώσεώς τους. Εναπόκειται, ωστόσο, στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει, βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που διαθέτει, αν τούτο έχει ως αποτέλεσμα να επιβαρύνονται ορισμένοι «κάτοχοι» με προδήλως δυσανάλογο κόστος σε σχέση με τον όγκο ή το είδος των αποβλήτων που μπορούν να παράγουν. Προς τούτο, το εθνικό δικαστήριο μπορεί, μεταξύ άλλων, να λάβει υπόψη κριτήρια συνδεδεμένα με το είδος των ακινήτων που χρησιμοποιούν οι χρήστες, την επιφάνεια και τη χρήση των ακινήτων αυτών, την ικανότητα παραγωγής αποβλήτων εκ μέρους των «κατόχων», τον όγκο των κάδων που έχουν τεθεί στη διάθεση των χρηστών, καθώς και τη συχνότητα με την οποία πραγματοποιείται η αποκομιδή των αποβλήτων, καθόσον οι εν λόγω παράμετροι είναι ικανές να επηρεάσουν ευθέως το ύψος του κόστους διαχείρισεως των αποβλήτων.

(¹) EE C 296 της 16.8.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Δεκεμβρίου 2016 η Meissen Keramik GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 18 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-776/15, Meissen Keramik GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-686/16 P)

(2017/C 161/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Meissen Keramik GmbH (εκπρόσωποι: M. Vohwinkel και Dr. M. Bagh, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Οκτωβρίου 2016 (T-776/15)·
- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 28ης Οκτωβρίου 2015 (υπόθεση R 0531/2015-1)·
- να ακυρώσει την απόφαση του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 13ης Ιανουαρίου 2015·
- να καταδικάσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά έξοδα ως προς όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση ανατρέσεως στηρίζεται στο ότι, όπως υποστηρίζει η ανααιρεσείουσα, υπήρξε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, καθώς και στο ότι, όπως υποστηρίζει η ανααιρεσείουσα, υπήρξε παράβαση του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Η σχετική με την παράβαση του Κανονισμού Διαδικασίας αιτίαση στηρίζεται στο ότι, όπως διατείνεται η ανααιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο, με την απόφασή του, δεν εξέλαβε ως έρεισμα την εκτίμηση ως προς το λεκτικό στοιχείο του σήματος, η οποία διατυπώθηκε στην απόφαση του τμήματος προσφυγών, αλλά προέβη, αυτό καθαυτό, σε εκτίμηση ως προς το λεκτικό στοιχείο του σήματος και, ως εκ τούτου, τροποποίησε το αντικείμενο της διαφοράς.

Η σχετική με την εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα αιτίαση στηρίζεται στο ότι, όπως διατείνεται η ανααιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο εξέλαβε μια ένδειξη της γεωγραφικής προελεύσεως ενός ορισμένου και προσδιοριζόμενου από το κύριο υλικό, από το οποίο παράγεται, τύπου προϊόντος (Meissen Keramik — κεραμικά από το Meissen) υπό την έννοια ότι η ένδειξη αυτή είναι περιγραφική και όσον αφορά εκείνα τα εμπορεύματα τα οποία εμπεριέχουν κάποια στοιχεία στην κατασκευή τους — έστω και αν τα στοιχεία αυτά είναι επουσιώδη — παραγόμενα από το υλικό αυτό ή τα οποία μπορούν να συσχετισθούν με εμπορεύματα που εμπίπτουν στον κατά τα ανωτέρω προσδιοριζόμενο τύπο προϊόντος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Πολωνία) στις 17 Ιανουαρίου 2017 — Skarb Państwa — Wojewoda Dolnośląski κατά Gmina Trzebnica

(Υπόθεση C-19/17)

(2017/C 161/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Skarb Państwa — Wojewoda Dolnośląski

Εναγόμενος: Gmina Trzebnica

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελούν έσοδα κατά την έννοια του κανόνα αριθ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) 448/2004 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000 ο οποίος θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών σχετικά με τις ενέργειες που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1145/2003 ⁽¹⁾, οι παροχές εκείνες τις οποίες λαμβάνει ο δικαιούχος βάσει ποινικών ρητρών ή αποζημιώσεων λόγω της μη εκπλήρωσης ή της μη έγκαιρης εκπλήρωσης υποχρέωσης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:
 - α) Μπορούν από τα έσοδα υπό τη μορφή ποινικών ρητρών να εκπέσουν οι απώλειες ή οι πρόσθετες δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνθηκε ο δικαιούχος στο πλαίσιο της μη εκτέλεσης ή της μη έγκαιρης εκτέλεσης σύμβασης εκ μέρους του αναδόχου;
 - β) Αποτελεί έσοδο κατά την έννοια του κανόνα αριθ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) 448/2004 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000 ο οποίος θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών σχετικά με τις ενέργειες που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1145/2003, η παροχή εκείνη του αναδόχου η οποία συνίσταται στην εκτέλεση άλλων, ουδόλως συνδεδεμένων με το αντικείμενο της χρηματοδότησης, εργασιών υπέρ του δικαιούχου, και η οποία απαλλάσσει από την υποχρέωση καταβολής ποινικής ρήτρας (Datio in solutum);
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στα ερωτήματα 1 και 2 α): ως ποσό των εσόδων που αποκόμισε ο δικαιούχος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το ποσό της ποινικής ρήτρας που υπολογίστηκε εις βάρος του αναδόχου ή η αξία της υποκατάστατης παροχής;
- 4) Χωρεί, μετά το κλείσιμο της παρέμβασης κατά την έννοια του κανόνα αριθ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) 448/2004 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000 ο οποίος θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών σχετικά με τις ενέργειες που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1145/2003, μείωση της συγχρηματοδότησης κατά το ποσό των εσόδων που αποκόμισε ο δικαιούχος κατά την περίοδο παρέμβασης;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 4: χωρεί μείωση της συγχρηματοδότησης κατά τα έσοδα που αποκόμισε ο δικαιούχος, εάν αυτά δεν γνωστοποιήθηκαν από το κράτος μέλος στην Επιτροπή πριν από το κλείσιμο της παρέμβασης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 72, σ. 66.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 20 Ιανουαρίου 2017 — Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu κατά Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

(Υπόθεση C-30/17)

(2017/C 161/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu

Καθής: Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει υπό το φως του άρθρου 3, παράγραφος 1, και των σκοπών της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά ⁽¹⁾, κατά τον καθορισμό της βάσεως επιβολής του φόρου για αρωματικές μπίρες βάσει της κλίμακας Plato το εκχύλισμα που προέρχεται από τις αρωματικές ουσίες, οι οποίες προστίθενται μετά την ολοκλήρωση της ζυμώσεως, να συνεκτιμάται στα πραγματικά στερεά υπολείμματα του τελικού προϊόντος ή το εκχύλισμα που προέρχεται από τις προστιθέμενες ουσίες δεν λαμβάνεται υπ' όψιν;

⁽¹⁾ EE L 316, σ. 21-????????????????????

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Πολωνία) στις 7 Φεβρουαρίου 2017 — Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś κατά DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

(Υπόθεση C-66/17)

(2017/C 161/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Καθή: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4, στοιχείο 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις ⁽¹⁾, την έννοια ότι πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου δύναται να εκδοθεί για διάταξη που αφορά επιδίκαση δικαστικής δαπάνης εάν η διάταξη αυτή εμπεριέχεται σε δικαστική απόφαση που αφορά αναγνώριση δικαιώματος;

⁽¹⁾ EE 2004, L 143, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Suceava (Ρουμανία) στις 14 Φεβρουαρίου 2017 — Zabrus Siret SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Υπόθεση C-81/17)

(2017/C 161/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Suceava

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Zabrus Siret SRL

Αναρρεσίβλητη: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην οδηγία 2006/112/EK ⁽¹⁾, καθώς και στις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, διοικητική πρακτική ή/και ερμηνεία των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας βάσει της οποίας παρακωλύεται ο έλεγχος και η αναγνώριση του δικαιώματος επιστροφής του ΦΠΑ που προέρχεται από διακανονισμούς για πράξεις που πραγματοποιήθηκαν σε περίοδο προγενέστερη της περιόδου ελέγχου, η οποία αποτέλεσε αντικείμενο φορολογικού ελέγχου, κατόπιν του οποίου τα φορολογικά όργανα δεν διαπίστωσαν παρατυπίες τέτοιες ώστε να μεταβάλλεται η βάση επιβολής του ΦΠΑ, καίτοι οι εν λόγω διατάξεις έχουν την έννοια ότι τα φορολογικά όργανα μπορούν να επανεξετάσουν περίοδο η οποία αποτέλεσε αντικείμενο προηγούμενου φορολογικού ελέγχου βάσει πρόσθετων στοιχείων και πληροφοριών που αποκτήθηκαν μεταγενέστερα στο πλαίσιο της συνεργασίας των κρατικών αρχών και φορέων;
- 2) Έχουν η οδηγία 2006/112/EK, καθώς και οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτές, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, εθνική ρύθμιση η οποία αποκλείει τη δυνατότητα διορθώσεως των ουσιαστικών σφαλμάτων των δηλώσεων ΦΠΑ για τις φορολογικές περιόδους που έχουν αποτελέσει αντικείμενο φορολογικού ελέγχου, με εξαίρεση την περίπτωση κατά την οποία η διόρθωση πραγματοποιείται βάσει της αποφάσεως περί της λήψεως μέτρων που κοινοποιεί το όργανο φορολογικού ελέγχου επ' ευκαιρία του προηγούμενου ελέγχου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006 L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2017 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-112/13, Mondelez UK Holdings & Services Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-95/17 P)

(2017/C 161/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, πρώην Cadbury Holdings Ltd· Société des produits Nestlé SA

Αιτήματα

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την αναρεσιβαλλομένη απόφαση,
- να καταδικάσει τη Mondelez UK Holdings & Services Ltd στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του άρθρου 36, πρώτη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου

Το Γενικό Δικαστήριο στήριξε την απόφασή του σε αντιφατική αιτιολογία, καθόσον δέχθηκε, αφενός, ότι «η απόδειξη μπορεί να αφορά συνολικά όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη» και απαιτήσε, αφετέρου, η απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα να αποδειχθεί σε κάθε κράτος μέλος χωριστά (βλ. σκέψη 139 της αναρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 3, και 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾

Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα τις κρίσεις του Δικαστηρίου όπως προκύπτουν από την απόφασή του της 24ης Μαΐου 2012, C-98/11 P, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG κατά EEEA (Μορφή σοκολατενίου λαγού με κόκκινη κορδέλα) (ECLI: EU:C:2012:307, σκέψεις 62 και 63) απαιτώντας την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων προς απόδειξη της αποκτήσεως διακριτικού χαρακτήρα σε κάθε κράτος μέλος χωριστά.

Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει κατά πόσον τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο δικαιούχος του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποδεικνύουν απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της, ανεξαρτήτως εθνικών συνόρων.

Εστιάζοντας αποκλειστικώς σε εθνικές αγορές, το Γενικό Δικαστήριο κακώς αγνόησε ότι το εδαφικό εύρος της αναγνωρισιμότητας του σήματος συνιστά έναν μόνον από τους κρίσιμους παράγοντες στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κατά πόσον το εν λόγω σήμα έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε, επομένως, υπόψη κριτήρια τα οποία είναι καθοριστικής σημασίας στο πλαίσιο μιας «ενιαίας αγοράς», ειδικότερα (i) το ποσοστό του κοινού του οποίου η εξοικείωση με το σήμα έχει αποδειχθεί σε σχέση με το σύνολο των Ευρωπαίων καταναλωτών· (ii) η γεωγραφική σημασία και η κατανομή των περιοχών στις οποίες αποδείχθηκε αποκτηθείς διακριτικός χαρακτήρας· και (iii) η οικονομική σημασία των περιοχών στις οποίες αποδείχθηκε αποκτηθείς διακριτικός χαρακτήρας για την ευρωπαϊκή αγορά των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών.

Η υιοθετηθείσα στην αναιρεσιβαλλομένη απόφαση προσέγγιση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από τον επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος επί του οποίου εδράζεται, εν προκειμένω, ο απόλυτος λόγος ακυρότητας. Υφίστανται μέτρα διασφαλίσεως τα οποία εξισορροπούν τη δυνατότητα του δικαιούχου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αντιτάξει το αποκλειστικό του δικαίωμα ακόμη και εντός των κρατών μελών όπου το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει αποκτήσει το ίδιο επίπεδο διακριτικού χαρακτήρα όπως και στα άλλα κράτη μέλη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 27 Φεβρουαρίου 2017 — Messer France SAS, διάδοχος της Praxair κατά Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

(Υπόθεση C-103/17)

(2017/C 161/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Messer France SAS, διάδοχος της Praxair

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Όταν ένα κράτος δεν έλαβε αρχικά, μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2003/96/ΕΚ της 27ης Οκτωβρίου 2003 (¹), κανένα μέτρο για την καθιέρωση ειδικού φόρου καταναλώσεως επί της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά διατήρησε έμμεσο φόρο ο οποίος είχε καθιερωθεί προγενέστερα επί της εν λόγω καταναλώσεως, καθώς και τοπικούς φόρους:

— πρέπει να εκτιμηθεί η συμφωνία του εν λόγω φόρου με τις οδηγίες 92/12/ΕΟΚ της 25ης Φεβρουαρίου 1992 (²) και 2003/96/ΕΚ της 27ης Οκτωβρίου 2003 λαμβάνοντας υπόψη τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας της 25ης Φεβρουαρίου 1992 όσον αφορά την ύπαρξη «άλλου έμμεσου φόρου», ήτοι εξυπηρέτηση ενός ή περισσότερων ειδικών σκοπών και τήρηση ορισμένων κανόνων φορολογήσεως που ισχύουν για τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως ή τον φόρο προστιθέμενης αξίας;

— ή μήπως η διατήρηση «άλλου έμμεσου φόρου» επιτρέπεται μόνο όταν υπάρχει εναρμονισμένος ειδικός φόρος καταναλώσεως και, τέλος, σε μια τέτοια περίπτωση, μπορεί η εν λόγω εισφορά να θεωρηθεί ως τέτοιος ειδικός φόρος καταναλώσεως, του οποίου η συμφωνία με τις δύο ως άνω οδηγίες πρέπει να εκτιμηθεί λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των κανόνων εναρμονίσεως που αυτές προβλέπουν;

2) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι εισφορά βασιζόμενη στην κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας, το προϊόν της οποίας διατίθεται τόσο για τη χρηματοδότηση δαπανών που σχετίζονται με την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από συμπαραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας όσο και για την εφαρμογή γεωγραφικής τιμολογιακής εξισώσεως και μειώσεως των τιμών ηλεκτρικής ενέργειας για τα ενδεί νοικοκυριά, επιδιώκει ειδικούς σκοπούς για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας της 25ης Φεβρουαρίου 1992, οι οποίες επαναλαμβάνονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας της 16ης Δεκεμβρίου 2008 (³);

- 3) Σε περίπτωση που κατά τις ως άνω διατάξεις μόνον ορισμένοι από τους επιδιωκόμενους σκοπούς μπορούν να χαρακτηριστούν ειδικοί, μπορούν παρ' όλα αυτά οι φορολογούμενοι να αξιώσουν την πλήρη επιστροφή της επίμαχης εισφοράς ή μόνο μερική επιστροφή ανάλογα με το ποσοστό των δαπανών, επί του συνόλου των χρηματοδοτούμενων με την εισφορά δαπανών, που δεν αντιστοιχούν σε ειδικό σκοπό;
- 4) Ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στα προηγούμενα ερωτήματα, σε περίπτωση που το καθεστώς της εισφοράς για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας ηλεκτρισμού είναι, εν όλω ή εν μέρει, ασυμβίβαστο με τους κανόνες φορολογήσεως της ηλεκτρικής ενέργειας οι οποίοι προβλέπονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει το άρθρο 18, παράγραφος 10, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας της 27ης Οκτωβρίου 2003 την έννοια ότι, έως την 1η Ιανουαρίου 2009, η τήρηση των ελάχιστων ορίων φορολογήσεως που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία αποτελεί, μεταξύ των κανόνων φορολογήσεως της ηλεκτρικής ενέργειας που προβλέπονται από το δίκαιο της Ένωσης, τη μόνη υποχρέωση που υπείχε η Γαλλία;

- (¹) Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2003, L 283, σ. 51).
- (²) Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ 1992, L 76, σ. 1).
- (³) Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ 2008, L 9, σ. 12).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία)
στις 3 Μαρτίου 2017 — UAB «Aviabaltika» κατά BAB Ūkio bankas**

(Υπόθεση C-107/17)

(2017/C 161/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: UAB «Aviabaltika»

Αναερσίδβλητη: BAB Ūkio bankas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/47 (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ρύθμιση σύμφωνα με την οποία η χρηματοοικονομική ασφάλεια δεν περιλαμβάνεται στην πτωχευτική περιουσία του ασφαλειολήπτη (μιας τράπεζας σε πτώχευση); Με άλλα λόγια, έχουν τα κράτη μέλη την υποχρέωση να θεσπίσουν ρύθμιση σύμφωνα με την οποία ένας ασφαλειολήπτης (μια τράπεζα) δύναται να ικανοποιήσει την αξίωσή του, η οποία κατοχυρώνεται με χρηματοοικονομική ασφάλεια (ήτοι χρήματα κατατεθειμένα σε λογαριασμό της τράπεζας και δικαίωμα αξιώσεως της επιστροφής των χρημάτων αυτών), ακόμη και αν το γεγονός που συνεπάγεται την αναγκαστική εκτέλεση επήλθε μετά την έναρξη της διαδικασίας εκκαθαρίσεως του ασφαλειολήπτη (της τράπεζας);
- 2) Υπό το πρίσμα της οικονομίας της οδηγίας 2002/47, πρέπει το άρθρο της 4, παράγραφοι 1 και 5, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει στον ασφαλειοδότη το δικαίωμα να απαιτήσει από τον ασφαλειολήπτη (την τράπεζα) να ικανοποιήσει την αξίωσή του, η οποία κατοχυρώνεται με χρηματοοικονομική ασφάλεια (ήτοι χρήματα κατατεθειμένα σε λογαριασμό της τράπεζας και δικαίωμα αξιώσεως της επιστροφής των χρημάτων αυτών), χρησιμοποιώντας πρώτα τη χρηματοοικονομική ασφάλεια και ότι επιβάλλει στον ασφαλειολήπτη την αντίστοιχη υποχρέωση να ικανοποιήσει την απαίτηση αυτή, παρά το ότι έχει ήδη κινηθεί η διαδικασία για την εκκαθάρισή του;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα και αν ο ασφαλειοδότης ικανοποιήσει την κατοχυρωμένη με χρηματοοικονομική ασφάλεια απαίτηση του ασφαλειολήπτη χρησιμοποιώντας άλλα περιουσιακά στοιχεία του ασφαλειοδότη, πρέπει οι διατάξεις της οδηγίας 2002/47, και ιδίως τα άρθρα της 4 και 8, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο ασφαλειοδότης πρέπει επίσης να εξαιρεθεί από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των πιστωτών του ασφαλειολήπτη (της τράπεζας) κατά τη διαδικασία εκκαθαρίσεως και ότι, για την ανάκτηση της χρηματοοικονομικής ασφάλειας, ο ασφαλειοδότης πρέπει να έχει προτεραιότητα έναντι των λοιπών πιστωτών στη διαδικασία εκκαθαρίσεως;

(¹) Οδηγία 2002/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2002, για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας (ΕΕ 2002 L 168, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 3 Μαρτίου 2017 — UAB «Enteco Baltic» κατά Muitinės departamentą prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-108/17)

(2017/C 161/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: UAB «Enteco Baltic»

Καθού: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 143, παράγραφος 2, της οδηγίας για τον ΦΠΑ (¹) την έννοια ότι απαγορεύει σε φορολογική αρχή κράτους μέλους να αρνηθεί την εφαρμογή της απαλλαγής που προβλέπεται από το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της ίδιας οδηγίας απλώς και μόνον διότι κατά τον χρόνο εισαγωγής των αγαθών αυτά προορίζονταν να διατεθούν σε ένα μόνο πρόσωπο υποκείμενο σε ΦΠΑ και, ως εκ τούτου, στη διασάφηση της εισαγωγής δηλωνόταν μόνον ο αριθμός ΦΠΑ αυτού του προσώπου, πλην όμως, μεταγενέστερα, λόγω μεταβολής των συνθηκών, τα οικεία αγαθά παραδόθηκαν σε άλλο υποκείμενο σε φόρο πρόσωπο (υπόχρεο σε καταβολή ΦΠΑ) και στη δημόσια αρχή είχαν παρασχεθεί όλες οι πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του πραγματικού αγοραστή;
- 2) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, μπορεί το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας για τον ΦΠΑ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι έγγραφα, των οποίων δεν αμφισβητείται η γνησιότητα [e-AD (ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο) και βεβαιώσεις e-ROR (ηλεκτρονικές εκδόσεις παραλαβής)] και βεβαιώνουν τη μεταφορά των αγαθών από φορολογική αποθήκη ευρισκόμενη στο έδαφος ενός κράτους μέλους σε φορολογική αποθήκη ευρισκόμενη στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, αποδεικνύουν επαρκώς τη μεταφορά των αγαθών σε άλλο κράτος μέλος;
- 3) Πρέπει το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας για τον ΦΠΑ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε φορολογική αρχή κράτους μέλους να αρνηθεί να εφαρμόσει την απαλλαγή που προβλέπεται από την ίδια ως άνω διάταξη εφόσον το δικαίωμα διαθέσεως μεταβιβάζεται στον αγοραστή των αγαθών όχι άμεσα αλλά μέσω προσώπων τα οποία ο ίδιος έχει ορίσει προς τούτο (μεταφορικές επιχειρήσεις/φορολογικές αποθήκες);
- 4) Αντιβαίνει μια διοικητική πρακτική προς την αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όταν βάσει αυτής της πρακτικής η ερμηνεία είναι διαφορετική όσον αφορά, αφενός, το τι θα πρέπει να λογίζεται ως μεταβίβαση του δικαιώματος διαθέσεως και, αφετέρου, το ποια αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να προσκομισθούν προς απόδειξη της εν λόγω μεταβίβασεως, αναλόγως του αν έχει εφαρμογή το άρθρο 167 ή το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας για τον ΦΠΑ;

- 5) Περιλαμβάνει το πεδίο εφαρμογής της αρχής της καλής πίστεως ως προς την επιβολή του ΦΠΑ και το δικαίωμα προσώπων να απαλλάσσονται από τον ΦΠΑ κατά την εισαγωγή (σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας για τον ΦΠΑ) σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, δηλαδή όταν το τελωνείο δεν αναγνωρίζει στο υποκείμενο σε φόρο πρόσωπο το δικαίωμα απαλλαγής από τον ΦΠΑ κατά την εισαγωγή με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται οι όροι περαιτέρω μεταφοράς των αγαθών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 138 της οδηγίας για τον ΦΠΑ);
- 6) Έχει το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας για τον ΦΠΑ την έννοια ότι απαγορεύει διοικητική πρακτική κράτους μέλους βάσει της οποίας η υπόθεση ότι (i) το δικαίωμα διαθέσεως δεν μεταβιβάσθηκε σε συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο και (ii) ο υπόχρεος σε φόρο γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει το ενδεχόμενο τελέσεως απάτης σε σχέση με τον ΦΠΑ εκ μέρους του εν λόγω αντισυμβαλλόμενου, στηρίζεται στο γεγονός ότι η επιχείρηση επικοινωνούσε με τους αντισυμβαλλομένους της με ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας και ότι, κατόπιν έρευνας την οποία διενήργησε η φορολογική αρχή, διαπιστώθηκε ότι οι αντισυμβαλλόμενοι δεν ασκούσαν επαγγελματική δραστηριότητα στις δηλωθείσες επαγγελματικές τους διευθύνσεις ούτε δήλωναν τον ΦΠΑ που αντιστοιχούσε στις συναλλαγές τους με το υποκείμενο σε φόρο πρόσωπο;
- 7) Πρέπει το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας για τον ΦΠΑ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, καίτοι ο υπόχρεος σε φόρο υπέχει την υποχρέωση να αποδείξει ότι δικαιούται απαλλαγής από τον φόρο, εντούτοις αυτό δεν σημαίνει ότι η αρμόδια δημόσια αρχή, η οποία αποφαινεται σχετικά με το ζήτημα της μεταβίβασης του δικαιώματος διαθέσεως, δεν υπέχει υποχρέωση συγκεντρώσεως πληροφοριακών στοιχείων επί των οποίων έχουν πρόσβαση αποκλειστικά και μόνον οι δημόσιες αρχές;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Juzgado de Primera Instancia de Cartagena** (Ισπανία) στις 3 Μαρτίου 2017 — **Bankia S.A.** κατά **Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán και María Concepción Marí Merino**

(Υπόθεση C-109/17)

(2017/C 161/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Επισπεύδουσα: Bankia S.A.

Καθών η εκτέλεση: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán και María Concepción Marí Merino

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 2005/29/ΕΟΚ (¹) να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο της 11, ως δυσχεραίνουσα ή εμποδίζουσα τον δικαστικό έλεγχο των συμβάσεων και των πράξεων που μπορεί να υποκρύπτουν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, εθνική νομοθεσία όπως η ισχύουσα ισπανική ρύθμιση περί εκτελέσεως ενυπόθηκων απαιτήσεων —άρθρα 695 και επόμενα του LEC [Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας], σε συνδυασμό με το άρθρο 552, παράγραφος 1, του LEC — στην οποία δεν προβλέπεται έλεγχος, ούτε αυτεπαγγέλτως ούτε κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών;
- 2) Πρέπει η οδηγία 2005/29/ΕΟΚ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο της 11 εθνική νομοθεσία όπως η ισπανική ρύθμιση, άρθρα 5 και 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 15, του Real-Decreto Ley 6/2012, της 9ης Μαρτίου 2012, που δεν εγγυάται την πραγματική τήρηση του κώδικα συμπεριφοράς αν ο επισπεύδων αποφασίσει να μην τον εφαρμόσει;

- 3) Πρέπει το άρθρο 11 της οδηγίας 2005/29/ΕΟΚ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό ισπανική εθνική νομοθεσία η οποία δεν επιτρέπει στον καταναλωτή, κατά τη διάρκεια διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως, να αξιώσει την τήρηση κώδικα συμπεριφοράς, συγκεκριμένα όσον αφορά τη δόση αντί καταβολής με συνακόλουθη εξάλειψη της οφειλής —παράγραφος 3 του παραρτήματος του Real-Decreto Ley 6/2012, της 9ης Μαρτίου 2012, Código de Buenas Prácticas [κώδικας ορθών πρακτικών];

(¹) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2005 L 149, σ. 22).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 13 Μαρτίου 2017 — Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd και Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV κατά Duma Forklifts NV και G.S. International BVBA

(Υπόθεση C-129/17)

(2017/C 161/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd και Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Εφεσίβλητες: Duma Forklifts N και G.S. International BVBA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Α. Συνεπάγονται το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/95/ΕΚ (¹) και το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (²) του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση), το δικαίωμα για τον δικαιούχο σημάτων να εναντιώνεται στην αφαίρεση, από τρίτον, χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου των σημάτων, όλων των πανομοιότυπων με τα σήματα σημείων που έχουν τεθεί επί των προϊόντων (debranding), όταν πρόκειται για εμπορεύματα που ουδέποτε έχουν τεθεί στο εμπόριο στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, όπως τα εμπορεύματα που έχουν τοποθετηθεί σε αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως, και όταν η αφαίρεση αυτή πραγματοποιείται από τον τρίτο με σκοπό την εισαγωγή ή τη διάθεση στην αγορά των εμπορευμάτων αυτών στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο;
- Β. Είναι διαφορετική η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα α) αν η εισαγωγή ή η διάθεση στην αγορά στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο των εμπορευμάτων αυτών πραγματοποιείται κατόπιν θέσεως επί των εμπορευμάτων αυτών δικού του διακριτικού σημείου από τον τρίτο (rebranding);
- 2) Είναι διαφορετική η απάντηση στο πρώτο ερώτημα αν τα προϊόντα που κατ' αυτόν τον τρόπο εισήχθησαν ή τέθηκαν στο εμπόριο εξακολουθούν να αναγνωρίζονται από τον σχετικό μέσο καταναλωτή ως προερχόμενα από τον δικαιούχο του σήματος, λόγω της εξωτερικής τους εμφάνισης ή του μοντέλου τους;

(¹) Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

(²) ΕΕ 2009, L 78, σ. 1.

Αναίρεση που η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άσκησε στις 24 Μαρτίου 2017 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) την 1η Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-479/14, Kendrion κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και E. Beysen, δικαστικοί πληρεξούσιοι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Kendrion NV και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείο 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως·
- να απορρίψει την αγωγή της Kendrion με αίτημα την αποκατάσταση της υλικής ζημίας που φέρεται ότι αυτή υπέστη ή, επικουρικώς, να μειώσει την περί ης πρόκειται αποζημίωση στο ποσό των 175 709,87 ευρώ·
- να καταδικάσει την Kendrion στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα διατυπώνει τρεις λόγους αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας του αιτιώδους συνδέσμου, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης ήταν η καθοριστική αιτία για τη φερόμενη υλική ζημία η οποία συνίσταται στην πληρωμή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως, ενώ κατά πάγια νομολογία ακριβώς η επιλογή μιας εταιρίας να μην καταβάλει το πρόστιμο όσο εκκρεμεί η διαδικασία ενώπιον του δικαστή της Ένωσης είναι η καθοριστική αιτία της πληρωμής των εξόδων αυτών.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας της ζημίας, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε να εφαρμόσει στη φερόμενη υλική ζημία από την πληρωμή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως την ίδια προϋπόθεση που διατύπωσε σχετικά με τη φερόμενη ζημία από την πληρωμή τόκων επί του ποσού του προστίμου, δηλαδή ότι η ενάγουσα έπρεπε να αποδείξει στον πρώτο βαθμό ότι το συνδεδεμένο με την τελευταία πληρωμή οικονομικό βάρος ήταν μεγαλύτερο από το πλεονέκτημα το οποίο αυτή μπόρεσε να αποκομίσει από τη μη πληρωμή του προστίμου.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται πλάνη περί το δίκαιο κατά τον καθορισμό της περιόδου κατά την οποία επήλθε η φερόμενη υλική ζημία και έλλειψη αιτιολογίας, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να εκθέσει τους σχετικούς λόγους, έκρινε ότι η περίοδος κατά την οποία επήλθε η φερόμενη υλική ζημία που συνίσταται στην πληρωμή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως διαφέρει από την περίοδο στην οποία το Γενικό Δικαστήριο είχε τοποθετήσει την παράνομη συμπεριφορά η οποία φέρεται ότι προκάλεσε τη ζημία αυτή.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 24 Μαρτίου 2017 — Swedish Match AB v Secretary of State for Health

(Υπόθεση C-151/17)

(2017/C 161/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Swedish Match AB

Καθού: Secretary of State for Health

Προδικαστικά ερωτήματα

Πάσχουν τα άρθρα 1, στοιχείο γ', και 17, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ ⁽¹⁾ ακυρότητα συνεπεία:

- I. παραβιάσεως της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης περί απαγορεύσεως των διακρίσεων;
- II. παραβιάσεως της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης περί αναλογικότητας;
- III. παραβιάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 3, ΣΕΕ και παραβιάσεως της αρχής του δικαίου της Ένωσης περί επικουρικότητας;

IV. παραβάσεως του άρθρου 269, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ);

V. παραβάσεως των άρθρων 34 και 35 ΣΛΕΕ; Και

VI. παραβάσεως των άρθρων 1, 7 και 35 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(¹) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-170/17)

(2017/C 161/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Yerrell και P. Costa de Oliveira)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, εκδίδοντας ειδικές εθνικές άδειες οδήγησης για οχήματα που περιλαμβάνονται στην εναρμονισμένη κατηγορία ΑΜ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4, παράγραφοι 1 και 2, και 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/126/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης.
2. να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να εξασφαλίσει ότι κάθε πρόσωπο μπορεί να είναι κάτοχος μίας μόνον άδειας οδήγησης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 5, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης.
3. να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά τις υποχρεώσεις που υπέχει η Πορτογαλική Δημοκρατία από τα άρθρα 4, παράγραφοι 1 και 2, και 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', καθώς και από το άρθρο 7, παράγραφος 5, στοιχείο β', της οδηγίας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα εντός της προθεσμίας που είχε ταχθεί προς τούτο με την αιτιολογημένη γνώμη. Επιπλέον, η πορτογαλική διοίκηση αναγνωρίζει ότι δεν έχει λάβει τα εν λόγω μέτρα, καθώς, στο από 15 Δεκεμβρίου 2016 έγγραφό της, ανέφερε ότι επρόκειτο να προβεί στις σχετικές νομοθετικές μεταρρυθμίσεις.

(¹) ΕΕ 2006, L 403, σ. 18.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Απριλίου 2017 η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-40/15, ASPLA και Armando Álvarez κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano και P. Giusta)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA), Armando Álvarez S.A. και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέξει το σημείο 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης.
- Να απορρίψει ως αβάσιμο το αίτημα, το οποίο προέβησαν οι ASPLA και Armando Álvarez στον πρώτο βαθμό, να τους επιδικασθεί ποσό ύψους 3 495 038,66 ευρώ προς ανόρθωση της ζημίας που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν λόγω μη τηρήσεως της επιταγής περί εύλογης διάρκειας της δίκης.
- Να καταδικάσει τις ASPLA και Armando Álvarez στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας της αιτιώδους συνάφειας, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι η μη τήρηση της επιταγής περί εύλογης διάρκειας της δίκης αποτέλεσε την καθοριστική αιτία της υποτιθέμενης υλικής ζημίας η οποία συνίστατο στην καταβολή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως, μολονότι, κατά πάγια νομολογία, η καθοριστική αιτία για την καταβολή των εξόδων αυτών είναι η επιλογή της ίδιας της εταιρίας για μη καταβολή του προστίμου διαρκούσης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας της ζημίας, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε στην υποτιθέμενη υλική ζημία που προέκυψε από την καταβολή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως την ίδια προϋπόθεση την οποία επέβαλε σε σχέση με την υποτιθέμενη υλική ζημία λόγω της καταβολής τόκων επί του ποσού του προστίμου, ήτοι ότι οι ενάγουσες ASPLA και Armando Álvarez όφειλαν να αποδείξουν ότι η οικονομική επιβάρυνση την οποία συνεπαγόταν η καταβολή αυτή υπερέβαινε το όφελος που ενδεχομένως αποκόμισαν από τη μη καταβολή του προστίμου.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2017 [αίτηση του Tribunale civile di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Υπόθεση C-167/15) ⁽¹⁾

(2017/C 161/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 245 της 27.7.2015.

Διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA κατά Banco Santander Totta SA

(Υπόθεση C-136/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 165 της 10.5.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. κατά João Carlos Lombo Silva Cordeiro

(Υπόθεση C-229/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 287 της 8.8.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, παρεμβαίνουσα: Γαλλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-511/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 441 της 28.11.2016.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — CPME κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-422/13) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) (PET) καταγωγής Ινδίας, Ταϊλάνδης και Ταϊβάν — Επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων — Πρόταση της Επιτροπής για ανανέωση των εν λόγω μέτρων — Απόφαση του Συμβουλίου να περατώσει τη διαδικασία επανεξέτασης χωρίς να επιβάλει τα μέτρα αυτά — Προσφυγή ακύρωσης — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Πιθανότητα να επαναληφθεί σημαντική ζημία — Άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009 — Συμφέρον της Ένωσης — Πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αγωγή αποζημίωσης]

(2017/C 161/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-Ενάγουσες: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (Βρυξέλλες, Βέλγιο), και οι 10 λοιπές προσφεύγουσες-ενάγουσες των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, δικηγόρος, και J. Beck, solicitor)

Καθού-Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και J.-P. Hix, επικουρούμενοι από τους B. O'Connor, solicitor, και S. Gubel, δικηγόρο)

Παραμβαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών-εναγουσών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. -F. Brakeland, A. Demeneix και M. França)

Παραμβαίνουσες υπέρ του καθού-εναγόμενου: European Federation of Bottled Waters (EFBW (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Caiba, SA (Paterna, Ισπανία), Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB) (Anderlecht, Βέλγιο), Danone (Παρίσι, Γαλλία), Nestlé Waters Management & Technology (Issy-les-Moulineaux, Γαλλία), Pepsico International Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) και Refresco Gerber BV (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες), (εκπρόσωπος: E. McGovern, barrister)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα, στηριζόμενο στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, μερικής ακύρωσης της εκτελεστικής απόφασης 2013/226/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την απόρριψη της πρότασης εκτελεστικού κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδίας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης, μετά από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 και για την περάτωση της διαδικασίας επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδονησίας και Μαλαισίας, στον βαθμό που η πρόταση επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδίας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης (ΕΕ 2013, L 136, σ. 12), καθόσον με την προμνησθείσα εκτελεστική απόφαση απορρίφθηκε η πρόταση για επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές από την Ινδία, την Ταϊβάν και την Ταϊλάνδη και περατώθηκε η διαδικασία επανεξέτασης σχετικά με τις εισαγωγές αυτές, και, αφετέρου, αίτημα, στηριζόμενο στο άρθρο 268 ΣΛΕΕ, αποκατάστασης της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγουσες ενάγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2013/226/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την απόρριψη της πρότασης εκτελεστικού κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδίας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης, μετά από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 και για την περάτωση της διαδικασίας επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδονησίας και Μαλαισίας, στον βαθμό που η πρόταση επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) καταγωγής Ινδίας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης, καθόσον με την εν λόγω εκτελεστική απόφαση απορρίφθηκε η πρόταση για επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές από την Ινδία, την Ταϊβάν και την Ταϊλάνδη και περατώθηκε η διαδικασία επανεξέτασης σχετικά με τις εισαγωγές πολυ(τερεφθαλικού εστέρα αιθυλενογλυκόλης) (PET) από τις τρεις αυτές χώρες.

- 2) Απορρίπτει τα αιτήματα αποζημίωσης.
- 3) Η Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), η Cepsa Química, SA, η Equipolymers Srl, η Indorama Ventures Poland sp. z o.o., η Lotte Chemical UK Ltd, η M & G Polimeri Italia SpA, η Novapet, SA, η Ottana Polimeri Srl, η UAB Indorama Polymers Europe, η UAB Neo Group και η UAB Orion Global pet φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, εξαιρουμένων εκείνων που μνημονεύονται κατωτέρω στο σημείο 5.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του.
- 5) Η European Federation of Bottled Waters (EFBW), η Caiba, SA, η Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), η Danone, η Nestlé Waters Management & Technology, η Pepsico International Ltd και η Refresco Gerber BV φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες λόγω της παρέμβασής τους.
- 6) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 325 της 9.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-219/14) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Θαλάσσιες μεταφορές — Αντιστάθμιση για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Αύξηση κεφαλαίου — Απόφαση με την οποία οι ενισχύσεις κρίθηκαν ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά και διατάχθηκε η ανάκτησή τους — Θέση της δικαιούχου επιχειρήσεως υπό εκκαθάριση — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος — Δεν συντρέχει λόγος καταργήσεως της δίκης — Έννοια της ενισχύσεως — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Νομικό σφάλμα — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Απόφαση 2011/21/ΕΕ — Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων — Πλαίσιο της Ένωσης που ισχύει για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Απόφαση Altmark)

(2017/C 161/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Regione autonoma della Sardegna (Ιταλία) (εκπρόσωποι: T. Ledda, S. Sau, G. M. Roberti, G. Bellitti και I. Perego, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Conte, D. Grespan και A. Μπουχάγιαρ)

Παραβαίνουσα υπέρ της καθής: Compagnia Italiana di Navigazione SpA (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti και A. Neri, στη συνέχεια M. Merola, B. Carnevale και M. Toniolo, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2013) 9101 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιανουαρίου 2014, σχετικά με μέτρα ενισχύσεως SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) και SA.32016 (2011/C), τα οποία εφάρμοσε η Αυτόνομη Περιφέρεια της Σαρδηνίας υπέρ της Saremar, στον βαθμό που η απόφαση αυτή χαρακτήρισε ως κρατικές ενισχύσεις ένα μέτρο αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας και την αύξηση κεφαλαίου, κήρυξε τα μέτρα αυτά ασύμβατα με την εσωτερική αγορά και διέταξε την ανάκτησή τους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Regione autonoma della Sardegna (Ιταλία) να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Compagnia Italiana di Navigazione SpA.

(¹) EE C 175 της 10.6.204.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Saremar κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-220/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Θαλάσσιες μεταφορές — Αντιστάθμιση για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Αύξηση κεφαλαίου — Απόφαση με την οποία οι ενισχύσεις κρίνονται ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή τους — Θέση της προσφεύγουσας υπό εκκαθάριση — Ικανότητα προς το είναι διάδικον — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος — Δεν συντρέχει λόγος καταργήσεως της δίκης — Έννοια της ενισχύσεως — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Νομικό σφάλμα — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Απόφαση 2011/21/ΕΕ — Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων — Πλαίσιο της Ένωσης που ισχύει για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας — Απόφαση Altmark)

(2017/C 161/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Saremar — Sardegna Regionale Marittima SpA (Κάλιαρι, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. M. Roberti, G. Bellitti και I. Perego, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Conte, D. Grespan, και A. Bouchagiar)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Compagnia Italiana di Navigazione SpA (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti και A. Neri, στη συνέχεια M. Merola, B. Carnevale και M. Toniolo, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2013) 9101 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιανουαρίου 2014, σχετικά με μέτρα ενισχύσεως SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) και SA.32016 (2011/C), τα οποία εφάρμοσε η Αυτόνομη Περιφέρεια της Σαρδηνίας υπέρ της Saremar, στον βαθμό που η απόφαση αυτή χαρακτήρισε ως κρατικές ενισχύσεις ένα μέτρο αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας και την αύξηση κεφαλαίου, κήρυξε τα μέτρα αυτά ασυμβίβαστα με την εσωτερική αγορά και διέταξε την ανάκτησή τους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Saremar — Sardegna Regionale Marittima SpA να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Compagnia Italiana di Navigazione SpA.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 10.6.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — HB κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-361/14) ⁽¹⁾

[Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών — Προστασία των άστεγων και αδέσποτων ζώων — Ψυχολογικές επιπτώσεις στους ενήλικες και στα παιδιά — Άρνηση καταχώρισης — Πρόδηλη έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011]

(2017/C 161/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: HB (Linz, Αυστρία) και οι 6 λοιποί προσφεύγοντες τα ονόματα των οποίων παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Kolar, στη συνέχεια F. Moysse, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Krämer και J. Vondung)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2014) 2119 τελικό της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2014, περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως της πρωτοβουλίας πολιτών με τον τίτλο «Ethics for Animals and Kids».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει στα δικαστικά έξοδα την HB και τους λοιπούς προσφεύγοντες τα ονόματα των οποίων παρατίθενται στο παράρτημα.

(¹) EE C 409 της 17.11.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Alkarim for Trade and Industry κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-35/15) (¹)

(Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2017/C 161/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Συρία) (εκπρόσωποι: J.-P. Buyle και L. Cloquet, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά G. Étienne και Σ. Κυριακοπούλου, στη συνέχεια Σ. Κυριακοπούλου)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως 2014/730/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2014, L 301, σ. 36), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1105/2014 του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2014, L 301, σ. 7), στο μέτρο που η προσφεύγουσα έχει περιληφθεί στον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων στα οποία εφαρμόζονται τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2014/730/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1105/2014 του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, στο μέτρο που αφορούν την Alkarim for Trade and Industry LLC.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Alkarim for Trade and Industry.

(¹) EE C 89 της 16.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-344/15) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα τα οποία διαβιβάστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34/ΕΚ — Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος — Παροχή πρόσβασης — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των δικαστικών διαδικασιών — Εξαίρεση σχετική με την προστασία του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου — Προηγούμενη συγκατάθεση του κράτους μέλους]

(2017/C 161/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas και F. Fize, στη συνέχεια D. Colas και B. Fodda και τέλος D. Colas, B. Fodda και E. de Moustier)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και F. Clotuche-Duvieusart)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller και J. Vlácil)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης Ares(2015) 1681819 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2015, με την οποία παρασχέθηκε σε πολίτη πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία διαβίβασε η Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ 1998, L 204, σ. 37).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Γαλλική Δημοκρατία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 17.8.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — Renfe-Operadora κατά EUIPO (AVE)

(Υπόθεση T-367/15) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης AVE — Κήρυξη μερικής ακυρότητας — Προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών σε διαφορετική γλώσσα από τη γλώσσα διαδικασίας — Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Καθήκον επιμέλειας)

(2017/C 161/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. B. Devaureix και M. I. Hernández Sandoval, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Απριλίου 2015 (υπόθεση R 712/2014-5), σχετικά με αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial*, στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 346 της 19.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Metabolic Balance Holding κατά EUIPO (Metabolic Balance)

(Υπόθεση T-594/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Metabolic Balance — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 161/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Metabolic Balance Holding GmbH (Isen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Riegger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωποι: M. Fischer και J. Németh)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Αυγούστου 2015 (υπόθεση R 2156/2014-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως, ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του εικονιστικού σημείου Metabolic Balance.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Η Metabolic Balance Holding GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το EUIPO.

⁽¹⁾ EE C 398 της 30.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — Tractel Greifzug κατά EUIPO — Shenxi Machinery (Σχήμα μηχανοκίνητου βαρούλκου)

(Υπόθεση T-621/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα μηχανοκίνητου βαρούλκου — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', περίπτωση ii, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 207/2009]

(2017/C 161/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tractel Greifzug GmbH (Bergisch Gladbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Lüken και C. Maierhöfer, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Shenxi Machinery Co. Ltd (Wuxi, Κίνα) (εκπρόσωπος: C. Vossius, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1658/2014-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Shenxi Machinery και Tractel Greifzug.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Tractel Greifzug GmbH στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).
- 3) Η Shenxi Machinery Co. Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 16 της 18.1.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Nanu-Nana Joachim Hoerr κατά EUIPO — Fink (NANA FINK)

(Υπόθεση T-39/16) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα NANA FINK — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NANA — Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έκταση του ελέγχου που οφείλει να ασκήσει το τμήμα προσφυγών — Υποχρέωση αποφάνσεως επί του συνόλου της προσφυγής)

(2017/C 161/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nanu-Nana Joachim Hoerr GmbH & Co. KG (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Boddien, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Nadine Fink (Bâle, Ελβετία)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 679/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Nanu-Nana Joachim Hoerr και της N. Fink.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 12ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 679/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Nanu-Nana Joachim Hoerr GmbH & Co. KG και της Nadine Fink, καθόσον το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να αποφανθεί επί των προϊόντων «πολύτιμα μέταλλα και κράματα αυτών», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 14 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και τα οποία καλύπτονται από το εικονιστικό σήμα που αποτέλεσε το αντικείμενο της υπ' αριθ. 1111651 διεθνούς καταχωρίσεως με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Azanta κατά EUIPO — Novartis (NIMORAL)

(Υπόθεση T-49/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης NIMORAL — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NEORAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 161/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Azanta A/S (Hellerup, Δανία) (εκπρόσωπος: M. Hoffgaard Rasmussen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Novartis AG (Βασιλεία, Ελβετία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 634/2015-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Novartis και Azanta.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Azanta A/S στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Policolor κατά EUIPO — CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)

(Υπόθεση T-178/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Policolor — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ProfiColor — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2017/C 161/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Policolor SA (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: M. Comanescu, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 346/2015 1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt και Policolor.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Policolor SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 211 της 13.6.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Aldi κατά EUIPO (ViSAGE)

(Υπόθεση T-219/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ViSAGE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 161/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen και N. Bertram, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση R 507/2015-5) σχετικά με αίτηση καταχώρισεως ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του εικονιστικού σημείου ViSAGE.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή

2) Καταδικάζει την Aldi GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 232 της 27.6.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Scouring Environment

(Υπόθεση T-238/16) (¹)

[Ρήτρα διατησίας — Συμφωνία επιχορηγήσεως που συνήφθη στο πλαίσιο του εβδομού προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Μη εκτέλεση της συμβάσεως — Επιστροφή των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι υπερημερίας — Ερήμην διαδικασία]

(2017/C 161/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: B. Mastantuono επικουρούμενος από τον M. Velardo, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Scouring Environment SARL (Tauriac, Γαλλία)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, να υποχρεωθεί η Scouring Environment να επιστρέψει το ποσό που προκαταβλήθηκε στο πλαίσιο της συμβάσεως επιχορηγήσεως 287071, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει τη Scouring Environment SARL να επιστρέψει στην Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 το ποσό των 60 000,00 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας με επιτόκιο 3,65 % ετησίως για το χρονικό διάστημα από 12 Σεπτεμβρίου 2014 και έως την ημερομηνία πλήρους εξοφλήσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Scouring Environment στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 260 της 18.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2017 — Anta (China) κατά EUIPO (Αναπαράσταση δύο σχεδιασμένων γραμμών)

(Υπόθεση T-291/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά δύο σχεδιασμένες γραμμές — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 161/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Anta (China) Co. Ltd (Jinjiang City, Κίνα) (εκπρόσωποι: A. Franke και K. Hammerstingl, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 1292/2015-5), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως, ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του εικονιστικού σημείου το οποίο αναπαριστά δύο σχεδιασμένες γραμμές.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Καταδικάζει την Anta (China) Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 279 της 1.8.2016.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2017 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
κατά ERCEA**

(Υπόθεση T-348/16) (¹)

**(Ρήτρα διαιτησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής
αναπτύξεως και επιδείξεως — Σύμβαση Minatran — Επιλέξιμες δαπάνες — Ερήμην διαδικασία)**

(2017/C 161/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγον: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β.-Σ. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA) (εκπρόσωποι: M. Pesquera Alonso και F. Sgritta)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, να διαπιστωθεί ότι η διατυπωθείσα στο υπ' αριθ. 3241606289 χρεωστικό σημείωμα του ERCEA, της 26ης Μαΐου 2016, απαίτηση να επιστρέψει το ενάγον μέρος της επιχορηγήσεως που έλαβε για το έργο Minatran, ποσού 245 525,43 ευρώ, είναι αβάσιμη και ότι το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η απαίτηση η οποία προβλήθηκε με το υπ' αριθ. 3241606289 χρεωστικό σημείωμα του Εκτελεστικού Οργανισμού του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA), της 26ης Μαΐου 2016, να επιστρέψει το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μέρος της επιχορηγήσεως που έλαβε για το έργο Minatran, ύψους 245 525,43 ευρώ, είναι αβάσιμη, το δε ποσό αυτό αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες.
- 2) Η μερική είσπραξη διά συμφηφισμού, ποσού ύψους 132 192,12 ευρώ, της προβληθείσας απαιτήσεως αντιβαίνει στην υπ' αριθ. 211166 σύμβαση επιχορηγήσεως, η οποία συνήφθη στις 18 Αυγούστου 2008 για την εκτέλεση του έργου Minatran, και στον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 3) Καταδικάζει τον ERCEA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 296 της 16.8.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2017 — Banco Popular Español κατά EUIPO — Pledgeling (p)

(Υπόθεση T-407/16) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2017/C 161/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Banco Popular Español, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: Δ. Μπότης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Pledgeling LLC (Χιούστον, Τέξας, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Απριλίου 2016 (υπόθεση R 1693/2015-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Banco Popular Español, SA και Pledgeling LLC.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την Banco Popular Español, SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 343 της 19.9.2016.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2017 — RW κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-170/17)

(2017/C 161/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: RW (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, με την οποία ο προσφεύγων συνταξιοδοτείται αυτοδικαίως από 1ης Ιουνίου 2017·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλη παράβαση των άρθρων 47 και 52 του ΚΥΚ, καθόσον ο προσφεύγων δεν είχε ακόμη την ηλικία της αυτοδίκαιης συνταξιοδότησεως κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 42γ του ΚΥΚ, καθόσον η καθής έκρινε ότι η διάταξη αυτή είχε εφαρμογή στην περίπτωση των υπαλλήλων οι οποίοι, μολονότι είχαν φθάσει σε ηλικία συνταξιοδότησεως (δηλαδή δύναται να ζητήσουν τη συνταξιοδότησή τους χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους), δεν έχουν, ωστόσο, ηλικία κατά την οποία η ΑΔΑ υποχρεούται να τους συνταξιοδοτήσει (αυτοδικαίως).

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, δεδομένου ότι η καθής ουδόλως παρέσχε επαρκείς ενδείξεις βάσει των οποίων να καθιστά δυνατό τον εκ μέρους του προσφεύγοντος ή του Γενικού Δικαστηρίου έλεγχο του βασίμου του επιχειρήματος ότι η καθής προέβη σε ενδεδειγμένη εξέταση των αναγκών των λοιπών υπηρεσιών της Επιτροπής, κατόπιν της οποίας αποφάνθηκε ότι αποκλειόταν ενδεχόμενη μετάταξη σε κάποια εκ των υπηρεσιών αυτών αντίστοιχη των τωρινών επαγγελματικών ικανοτήτων του προσφεύγοντος.

Προσφυγή της 16ης Μαρτίου 2017 — TestBioTech κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-173/17)

(2017/C 161/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TestBioTech eV (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Smith, QC, και J. Stevenson, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Ιανουαρίου 2017 περί απορρίψεως του αιτήματος της προσφεύγουσας για διεξαγωγή εσωτερικής επανεξετάσεως των εκτελεστικών αποφάσεων της Επιτροπής (ΕΕ) 2016/1215 ⁽¹⁾, (ΕΕ) 2016/1216 ⁽²⁾ και (ΕΕ) 2016/1217 ⁽³⁾ της 22ας Ιουλίου 2016, για τη χορήγηση άδειας διαθέσεως στην αγορά δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1829/2003 ⁽⁴⁾ όσον αφορά τη γενετικώς τροποποιημένη σόγια FG 72, MON 87708 x MON 89788 και MON 87705 x MON 89788, αντιστοίχως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μόνο λόγο, ήτοι προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 1829/2003, ιδίως τα άρθρα του 14 και 16, καθόσον δεν προέβη στις δέουσες πλήρεις αξιολογήσεις ασφαλείας πριν χορηγήσει άδεια διαθέσεως στην αγορά ή καθόσον δεν προέβη σε αποτελεσματική μετεγκριτική παρακολούθηση.

Η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον βασίστηκε στη σχετική νομοθεσία της Ένωσης περί του ελέγχου των φυτοφαρμάκων, δεδομένου ότι δεν ρυθμίζονται ειδικώς με αυτόν οι γενετικώς τροποποιημένοι οργανισμοί.

⁽¹⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1215 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2016, για την έγκριση της διάθεσης, στην αγορά, προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικώς τροποποιημένη σόγια FG72 (MST-FGØ72-2) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2016, L 199, σ. 16).

⁽²⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1216 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2016, για την έγκριση της διάθεσης, στην αγορά, προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικώς τροποποιημένη σόγια MON 87708 x MON 89788 (MON-877Ø8-9 x MON-89788-1) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2016, L 199, σ. 22).

⁽³⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1217 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2016, για την έγκριση της διάθεσης, στην αγορά, προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικώς τροποποιημένη σόγια MON 87705 x MON 89788 (MON-877Ø5-6 x MON-89788-1) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2016, L 199, σ. 28).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές (ΕΕ 2003, L 268, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2017 — EM Research Organization κατά EUIPO — Christoph Fischer κ.λπ. (EM)

(Υπόθεση T-180/17)

(2017/C 161/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EM Research Organization, Inc. (Okinawa, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: J. Liesegang, M. Jost και N. Lang, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Christoph Fischer GmbH (Stephanskirchen, Γερμανία), Ole Weinkath (Hünxe-Drevenack, Γερμανία), Multikraft Produktions- und Handels GmbH (Pichl/Wels, Αυστρία), Phytodor AG (Buochs, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του λεκτικού σήματος «EM» — Υπ' αριθ. 2 829 851

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 2442/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 145 και του άρθρου 57, παράγραφος 5, εδάφιο 1, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2017 — Novartis κατά EUIPO — Chiesi Farmaceutici (AKANTO)

(Υπόθεση T-182/17)

(2017/C 161/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novartis AG (Βασιλεία, Ελβετία) (εκπρόσωπος: L. Junquera Lara, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Chiesi Farmaceutici SpA (Πάρμα, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «AKANTO» — Υπ' αριθ. 13 289 781 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 531/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αναγνωρίσει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 δεν εμποδίζει την καταχώριση του επίδικου σήματος (σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 13 289 781) όσον αφορά τα υπαγόμενα στην κλάση 5 προϊόντα που περιγράφονται στην αίτηση καταχώρισης·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2017 — Leifheit κατά EUIPO (απεικόνιση τεσσάρων πράσινων τετραγώνων)

(Υπόθεση T-184/17)

(2017/C 161/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Leifheit AG (Nassau, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Hasselblatt, V. Töbelmann και P. Schneider δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απεικόνιση τεσσάρων πράσινων τετραγώνων) — Υπ' αριθ. 14 781 819 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1115/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2017 — PlasticsEurope κατά ECHA**(Υπόθεση T-185/17)**

(2017/C 161/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* PlasticsEurope (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: R. Cana, E. Mullier και F. Mattioli, δικηγόροι)*Καθού:* Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), η οποία δημοσιεύθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2017, περί της συμπεριλήψεως της δισφαινόλης Α στον κατάλογο των υποψήφιων προς αδειοδότηση ουσιών ως άκρως ανησυχητικής ουσίας σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού REACH·
- να καταδικάσει τον ECHA στα δικαστικά έξοδα· και
- να λάβει κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσκρούει στο άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του κανονισμού REACH.
 - Η προσβαλλόμενη απόφαση προσκρούει στο άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, κανονισμός REACH), καθόσον ενδιάμεσες χρήσεις απαλλάσσονται από το σύνολο του τίτλου VII σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του κανονισμού REACH και δεν εμπίπτουν επομένως στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 57 και 59 ούτε στο πεδίο εφαρμογής της αδειοδότησεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, επειδή η συμπερίληψη ενδιάμεσων χρήσεων στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών υπερβαίνει το μέτρο που είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν συνιστά το λιγότερο επαχδές μέτρο το οποίο μπορούσε να χρησιμοποιήσει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, παραλείποντας να λάβει υπόψη τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του τα οποία υποδεικνύουν τις χρήσεις της δισφαινόλης Α (BPA) ως ενδιάμεσου προϊόντος.
 - Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων παρέλειψε να λάβει υπόψη τα στοιχεία τα οποία διατέθηκαν στο παράρτημα XV του φακέλου για τη δισφαινόλη Α (BPA) στο πλαίσιο του κανονισμού REACH.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2017 — Unipreus κατά EUIPO — Wallapop (wallapop)**(Υπόθεση T-186/17)**

(2017/C 161/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Unipreus, SL (Lleida, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Rivadulla Oliva, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wallarop, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «wallarop» — Υπ' αριθ. 13 268 941 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Ιανουαρίου 2017 στις υποθέσεις R 2350/2015-5 και R 2530/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αποφανθεί ότι η υπ' αριθ. 13 268 941 αίτηση καταχώρισεως του σήματος «wallarop» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να απορριφθεί για τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσεως 35: «Υπηρεσίες επιγραμμικής πώλησης, συγκεκριμένα λειτουργία επιγραμμικών αγορών για αγοραστές και πωλητές προϊόντων και υπηρεσιών· Υπηρεσίες επιγραμμικού εμπορίου όπου οι πωλητές καταχωρίζουν προϊόντα ή υπηρεσίες προς πώληση και όπου γίνεται αγορά ή υποβολή προσφοράς μέσω του Διαδικτύου με σκοπό τη διευκόλυνση της πώλησης προϊόντων και υπηρεσιών από τρίτους μέσω δικτύου ηλεκτρονικών υπολογιστών· Παροχή αξιολογικής ανάδρασης και βαθμολόγησης των ειδών και υπηρεσιών που προσφέρουν οι πωλητές, της αξίας και των τιμών των ειδών και υπηρεσιών που προσφέρουν οι πωλητές, της απόδοσης αγοραστών και πωλητών, της παράδοσης, και της συνολικής σχετικής εμπορικής εμπειρίας· Παροχή διαφημιστικού οδηγού με δυνατότητα αναζήτησης επί γραμμής για προϊόντα και υπηρεσίες πωλητών επί γραμμής· Παροχή αξιολογικής βάσης δεδομένων με δυνατότητα αναζήτησης για αγοραστές και πωλητές· Υπηρεσίες έρευνας αγοράς· Υπηρεσίες ερευνών, υποβολής εκθέσεων, υποστήριξης και συμβουλευτικής αναφορικά με τη συμπεριφορά της αγοράς· Υπηρεσίες παροχής εμπορικής ενημέρωσης σχετικά με προϊόντα ή/και υπηρεσίες, αξιολόγηση και κατάταξη αυτού του είδους προϊόντων και υπηρεσιών, καθώς και των αγοραστών και πωλητών αυτού του είδους προϊόντων ή/και υπηρεσιών· Υπηρεσίες αναζήτησης, συγκέντρωσης, συστηματοποίησης, επεξεργασίας και διάθεσης πληροφοριών εμπορικού χαρακτήρα σε τρίτους».
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009. Προβάλλεται, συγκεκριμένα, ως προς το σημείο αυτό, ότι το τμήμα προσφυγών, με την απόφασή του, δεν ερμήνευσε ορθώς την ανωτέρω διάταξη, σε σχέση με τις συγκρουόμενες στα σήματα WALA και WALLAPOP υπηρεσίες, υπό το πρίσμα των ερμηνευτικών κριτηρίων που απορρέουν από την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, εκδοθείσα στην υπόθεση C-39/97, Canon Kabushiki Kaisha κατά Metro-Goldwyn Mayer (EU: C:1998:442).

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2017 — Bernard Krone Holding κατά EUIPO (Mega Liner)

(Υπόθεση T-187/17)

(2017/C 161/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Weeg και K. Lüken, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Mega Liner» — Υπ' αριθ. 14 473 094 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 442/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο βαθμό που με αυτήν απορρίπτεται η προσφυγή·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2017 — Bernard Krone Holding κατά EUIPO (Coil Liner)

(Υπόθεση T-188/17)

(2017/C 161/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Weeg και K. Lüken, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Coil Liner» — Υπ' αριθ. 14 473 193 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 443/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στον βαθμό που με αυτή απορρίφθηκε η προσφυγή·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2017 — CeramTec κατά EUIPO — C5 Medical Werks (Απεικόνιση σφαίρας ισχίου)**(Υπόθεση T-193/17)**

(2017/C 161/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CeramTec (Plochingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Renck και E. Nicolás Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: C5 Medical Werks (Grand Junction, Κολοράντο, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρώματος ροζ (Απεικόνιση σφαίρας ισχίου) — Υπ' αριθ. 10 214 179 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 929/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα το καθού ή και την C5 Medical Werks, σε περίπτωση που αυτή παρέμβει στη δίκη.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 59 και 83 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2017 — CeramTec κατά EUIPO — C5 Medical Werks (Απεικόνιση σφαίρας ισχίου)**(Υπόθεση T-194/17)**

(2017/C 161/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CeramTec (Plochingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Renck και E. Nicolás Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: C5 Medical Werks (Grand Junction, Κολοράντο, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρώματος ροζ (Απεικόνιση σφαίρας ισχίου) — Υπ' αριθ. 10 214 112 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 928/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα το καθού ή και την C5 Medical Werks, σε περίπτωση που αυτή παρέμβει στη δίκη.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 59 και 83 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2017 — QD κατά EUIPO

(Υπόθεση T-199/17)

(2017/C 161/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: QD (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του EUIPO της 2ας Ιουνίου 2016, κοινοποιηθείσα στην ίδια στις 3 Ιουνίου 2016, με την οποία το καθού αρνήθηκε να ανανεώσει για δεύτερη φορά τη σύμβασή της ως έκτακτης υπαλλήλου βάσει του άρθρου 2, στοιχείο στ', του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΛΠ)· και
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση των σχετικών διατάξεων του Καθεστώτος Υπηρεσιακής Κατάστασης (ΚΥΚ) και του ΚΛΠ, ήτοι από παράβαση του άρθρου 110 ΚΥΚ, του άρθρου 2, στοιχείο στ', και του άρθρου 8 ΚΛΠ.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση, εκ μέρους του EUIPO, των καθηκόντων του πίστεως και αρωγής.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση, εκ μέρους του EUIPO, της αρχής της χρηστής διοικήσεως (άρθρο 41, παράγραφοι 1, 2 και 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης).
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση, εκ μέρους του EUIPO, των όρων του κανονισμού 45/2001 ⁽¹⁾, ιδίως δε του άρθρου 27, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β'.

6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση, εκ μέρους του EUIPO, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έναντι της προσφεύγουσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1)

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2017 — Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-204/17)

(2017/C 161/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) Co. Ltd (Kunshan, Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας) (εκπρόσωποι: A. Johansson και C. Dackö, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/141 της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2017, για την επιβολή οριστικών δασμών ανταντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός) καθόσον καλύπτει ορισμένα εξαρτήματα σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα τα οποία διαθέτουν επιφανειακή τραχύτητα κάτω των 0,8 μικρομέτρων στην εσωτερική τους πλευρά, όχι όμως και στην εξωτερική τους πλευρά;
- επικουρικώς, να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
- επικουρικότερα, να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό στο σύνολό του· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το πεδίο καλύψεως του προϊόντος της έρευνας μεταβλήθηκε μεταξύ του αναθεωρημένου τελικού γενικού πληροφοριακού εγγράφου και της εκδόσεως του εκτελεστικού κανονισμού, σε βάρος της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή εν συνεχεία διευκρίνισε ότι είχε προβλεφθεί μια ουσιώδης τροποποίηση. Δεν παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να εκφέρει γνώμη επί της τροποποίησης προ της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν ενημέρωσε, σε οποιοδήποτε στάδιο της έρευνας, τους ενδιαφερομένους ότι η απαίτηση περί επιφανειακής τραχύτητας προκειμένου να αποφευχθεί η επιβολή δασμών σε προϊόντα μπορούσε να εφαρμοστεί τόσο στην εσωτερική όσο και στην εξωτερική επιφάνεια των προϊόντων, παρεκκλίνοντας από τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές προϊόντων για είδη υγιεινής. Επομένως, η προσφεύγουσα είχε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι η εξαίρεση του προϊόντος αντιστοιχεί προς τον επιδιωκόμενο σκοπό της εξαίρεσεως ειδών υγιεινής, και στερήθηκε εξ αυτού του λόγου την πραγματική δυνατότητα να εκφέρει γνώμη επί του πεδίου εφαρμογής της εξαίρεσεως του προϊόντος.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ουδέποτε προβλήθηκαν λόγοι για τη διάκριση στην οποία προέβη η Επιτροπή μεταξύ ειδών υγιεινής με εσωτερική επιφανειακή τραχύτητα κάτω των 0,8 μικρομέτρων και εξωτερική επιφανειακή τραχύτητα άνω των 0,8 μικρομέτρων, αφενός, και ειδών υγιεινής με εσωτερική και εξωτερική επιφανειακή τραχύτητα κάτω των 0,8 μικρομέτρων, αφετέρου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εισαγωγή τέτοιας διακρίσεως σημαίνει ότι η αιτιολογία που παρατέθηκε από την Επιτροπή για την εξαίρεση του προϊόντος δεν είναι λογική και συνεπής προς το πεδίο καλύψεως του προϊόντος στο άρθρο 1 του εκτελεστικού κανονισμού.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης να εξετάσει ενδελεχώς και αμερόληπτα όλα τα ουσιώδη δεδομένα της συγκεκριμένης περίπτωσης.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διάκριση μεταξύ διαφορετικών ειδών υγιεινής δεν φαίνεται να στηρίζεται σε προσεκτική εξέταση, αλλά φαίνεται να αποτελεί το αποτέλεσμα ατεκμηρίωτου αιτήματος από εμπλεκόμενο σε μεταγενέστερο στάδιο της έρευνας. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, παραλείποντας να ερευνήσει περαιτέρω τις συνέπειες τέτοιας διακρίσεως και πώς αυτή επηρεάζει την επίτευξη του σκοπού ο οποίος αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις του εκτελεστικού κανονισμού, η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή της να εξετάσει ενδελεχώς και αμερόληπτα τα ουσιώδη δεδομένα.

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον, με την πρόθεση εξαιρέσεως ειδών υγιεινής τα οποία δεν είναι ανταγωνιστικά προς βιομηχανικά εξαρτήματα της βιομηχανίας της ΕΕ, καθόρισε κριτήρια για την εξαίρεση τα οποία συνεπάγονται την εξαίρεση αμελητέου μόνο μέρους των ειδών υγιεινής που χρησιμοποιούνται εντός της ΕΕ. Συνεπώς, τα περισσότερα είδη υγιεινής υπόκεινται σε δασμούς, ακόμη και αν δεν τελούν σε σχέση ανταγωνισμού με τα βιομηχανικά προϊόντα της ΕΕ. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή έχει συναγάγει σαφώς εσφαλμένα συμπεράσματα από τα ληφθέντα έγγραφα και έχει επίσης στηριχθεί σε εσφαλμένα στοιχεία.

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2017 — SSP Europe κατά EUIPO (SECURE DATA SPACE)

(Υπόθεση T-205/17)

(2017/C 161/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SSP Europe GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: B. Bittner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδιο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «SECURE DATA SPACE» — Υπ' αριθ. 14 056 998 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 2467/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση (επιδοθείσα στις 9 Φεβρουαρίου 2017)·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2017 — International Gaming Projects κατά EUIPO — Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Υπόθεση T-210/17)

(2017/C 161/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Μάλτα) (εκπρόσωπος: M. D. Garayalde Niño, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zitro IP Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «TRIPLE TURBO» — Υπ' αριθ. 13 140 207 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 119/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

